

Introductie Stichting PeerSupportProjecten

Mijn naam is Caro(lien) Jansen en ik ben initiatiefneemster, oprichtster en bestuurslid van herstelinitiatief Stichting PeerSupportProjecten.

Onze organisatie is landelijk actief, met als oprichtingsstad Schiedam. Onofficieel bestaan we al sinds 2019, maar pas op 3 januari 2022 zijn we daadwerkelijk opgericht.

Voor onze oprichting was de enige activiteit van de stichting io een langdurige PeerSupportGroep in Schiedam, die van eind 2018 tot maart 2020 vooral fysiek was en van oktober tot december 2021 vooral via online zoom te bereiken was.

De oprichting, naast de invulling van onze PeerAgenda, was onderdeel van het project 'PeerSupport in Schiedam eo'. Het project waardoor we konden deelnemen aan het programma Herstel Dichtbij.

Even kort door de bocht, wilden we in de 3 jaar dat we zouden deelnemen met dit project een basis leggen aan vaste activiteiten om vervolgens ruimte te bieden aan andere projecten, die dan vanzelfsprekend activiteiten zouden toevoegen aan onze PeerAgenda.

Ook was een van onze speerpunten en doelen van dit project om meer ervaringsdeskundigen te kunnen betalen en dat PeerSupport in de vorm die wij aanbieden een van de vaste oplossingen zou zijn voor Schiedam eo.

De PeerAgenda werd gevuld met vaste activiteiten, welke zouden oplopen in wekelijkse contactmomenten en later aangevuld met activiteiten voortvloeiend uit andere projecten. Deze vaste activiteiten waren gedurende 2022 PeerMoment(en) (PM), PeerSupportGroep(en) (PSG), PeerSupportCursus(sen) (PSC) en PeerSupportFysiek (PSF). Deze activiteiten werden per kwartaal aangepast en als er ideeën waren om activiteiten op te starten, kon men deze opgeven.

Dankzij verschillende methodes, die onze PeerSupportFacilitators in kunnen zetten tijdens de activiteiten, gaven wij invulling aan hoe wij PeerSupport zien en ervaren. De mensen konden vooral bij ons een luisterend oor en een schouder vinden. Ook openlijk kunnen praten over onderwerpen en thema's, waar door hun omgeving niet over gepraat mocht worden, kwamen aan bod.

Dat resulteerde in een aantal mooie peerontmoetingen...

Mooie peerontmoetingen

Mooie peerontmoetingen.

Taboes doorbreken:

Tijdens een Online PeerMoment, kwam een jonge man 'binnen' en hij vertelde dat hij graag over een bepaald onderwerp wilde praten, maar wat door zijn omgeving niet besproken mocht worden. Dus vroeg de aanwezige PSFer waar hij over wilde praten en kwam er van daaruit een mooie interactie op gang, waarbij hij vooral deelde waar hij over wilde praten. Het werd een heel lang gesprek en aan het eind van dat gesprek vroeg hij of hij vaker mocht aanschuiven. Hij kwam nog een keer langs online en sprak uitgebreid met een andere PSFer.

En daarna is er geregeld via de mail contact geweest en via hem kwamen we bij een locatie, waar we een half jaar onze activiteiten hebben mogen faciliteren.

Dit is ook wat voor ons PeerSupport voor een deel inhoudt: je bent aanwezig, je bent geen therapie, maar je bent er en staat open om in gesprek te gaan. De deelnemer geeft het tempo en het ritme aan en ook hoe diegene wil verder gaan en over welke onderwerpen of thema's er gepraat gaan worden.

PeerSupportFacilitatoren:

Iemand kwam een kwartaal lang bij ons van 1 van de activiteiten een aantal online sessies faciliteren, samen met een vaste PSFer.

Als PSFers, blijf je altijd wat langer na, om samen de sessie te evalueren en even los te laten, maar ook als overgangsmoment naar een volgende sessie. Dit kan 5 minuten zijn, maar kan ook 30 minuten zijn.

Tijdens zo'n napraatmoment, gaf ze aan onze samenwerking als duo zeer bijzonder te vinden en ook de invulling van hoe we zo'n sessie dan invullen. Ze begon zelfs al met de sessies die ze in haar eentje gaf in te kleuren met de onderdelen van hoe wij als PSFers de sessies opbouwen, maar vroeg aan mij waarom ik sommige keuzes maakte en wat het belang van sommige dingen was, zoals het PeerDocument.

Ze vond het een fijne manier van invullen en bood haar meer houvast, ook in haar eigen sessies.

Inclusiviteit:

In het eerste kwartaal van het projectjaar, hadden we naast een PeerSupportGroep, ook een PeerSupportCreatief. Later in het projectjaar zijn deze 2 samengevoegd, ter voorbereiding op de introductie van PeerSupportCursus.

Het verschil was dat we vooral alleen maar praatten in de groep en in de creatieve sessie vooral veel dingen maakten of spelletjes deden ter ondersteuning van het delen.

Tijdens een PeerSupportCreatief, kwam er een vrouw binnenlopen, die graag wilde meedoen. Echter ze sprak wat onsamenvattend en de aanwezige PSFers probeerde erachter te komen of ze echt voor onze activiteit kwam of voor de kliniek.

We hadden op dat moment een ruimte in een locatie, waar ook een kliniek zat.

Op een gegeven ogenblik, halverwege de sessie, kwam een medewerker van de kliniek haar halen en verontschuldigde zich uitgebreid. Het was pertinent niet de bedoeling dat ze bij ons zou aansluiten.

Alhoewel de PSFers op dat moment wat overweldigd waren door de medewerker van de kliniek, kwam er in het gesprek wat erna ontstond naar voren dat alle deelnemers aan de sessie het geen probleem vonden dat deze mevrouw er was. Integendeel zelfs, ze waren geschrokken door de handelwijze van de werknemer en vonden het naar hoe de mevrouw weg werd gehaald.

Stichting PeerSupportProjecten heeft activiteiten, die voor elke deelnemer toegankelijk is. Het was bijzonder om te merken dat alle deelnemers aan de sessie, inclusief de PSFers, hetzelfde over deze situatie dachten.

Helaas hebben we niet meer de kans gekregen om terug te koppelen naar onze contactpersoon van de locatie, maar het was voor ons als deelnemers een situatie die onze ogen opende hoe wij een inclusieve organisatie willen zijn en daar ook naar wensen de handelen.

Deze mevrouw is een volgende keer welkom, hoe ze er ook bij zit. Daarnaast is het niet aan onze PSFers om te twifelen of de mevrouw (of iemand anders) op de juiste plek is.

We zijn deze mevrouw en de medewerker van de kliniek daarom zeer dankbaar voor dit leermoment.

Deze mooie peerontmoetingen waren niet de enige opbrengsten van onze deelname aan Herstel Dichtbij...

Opbrengsten van onze deelname

Opbrengsten van onze deelname aan programma Herstel Dichtbij.

Naast het gevoel wat het ons gaf om in beweging te (mogen) zijn, waar we zeer dankbaar voor waren, bracht het ook een zekere mate van stress met zich mee.

De druk die we onszelf hadden opgelegd door ons ambitieuze plan, was te hoog en maakte dat we soms fouten maakten, waardoor we mensen onderweg verloren.

Het gebeurde helaas vrij vaak gedurende het projectjaar, dat deelnemers, maar ook mensen in andere rollen, besloten om ervoor te kiezen dat Stichting PeerSupportProjecten niet langer een van hun oplossingen was.

Aan de ene kant ontzettend jammer, omdat we juist als doel hadden om te groeien, op verschillende gebieden.

De druk maakte ook dat ons gedrag en onze houding wegging van onze natuurlijke manier van werken. We begonnen te dwingen en druk te leggen, als projectleiders, op deelnemers en op PSFers, die daar helemaal nog niet klaar voor waren.

We hebben daaruit geleerd hoe het is om de (zelfopgelegde) druk van iets te voelen en wat er gebeurt met ons gedrag en onze houding.

Tegenslagen:

Echter, dat maakte ook nog eens superduidelijk dat we te klein waren om ons plan uit te voeren. Onze basis was ook nog niet goed en dat werd bij elke tegenslag, die we tegenkwamen, nog duidelijker. De veerkracht, die we in het begin konden tonen, bleek steeds minder flexibel te zijn.

Het begon al vrij vroeg in het projectjaar, waarbij 1 van mijn collega's, mede-bestuurslid en oprichtster, besloot om zich volledig terug te trekken om persoonlijke redenen.

Dat maakte dat onze nauwe basis nog smaller werd, waarbij uiteindelijk alles op mijn schouders rustte. Dit droeg ik de eerste maanden erna nog in dezelfde flow, waarmee we gestart waren. De steun die ik toen ervoer, was superfijn om te voelen.

Tot de zomervakantie en daarna leek het alsof ik niemand meer van mijn steunnetwerk kon bereiken.

Het voelde heel alleen, naast dat ik een soort van vergat, terwijl ik nog genoeg mensen om mij heen had. Ik leefde pas weer op na de tweede kennisdag. Ik volgde een aantal workshops, die mijn vuur en passie weer aanwakkerden en ook de kennis weer omhoog bracht.

Helaas was het toen voor het project al te laat.

De gestelde doelen, waar we in de eerste 6 maanden, goede resultaten in hadden behaald, werden door het derde kwartaal en de eerste maand van het 4e kwartaal teniet gedaan.

De gezamenlijke inspanningen van de laatste 2 maanden konden het niet meer rechtekken.

Naar aanleiding van mijn toenmalig laatste rapportage, werd ons toen meegedeeld dat ons project niet meer gefinancierd zou worden voor de resterende 2 jaar. Echter dat we wel welkom waren als Stichting om te blijven deelnemen aan de Kennisdagen en de community.

We hadden niet alles opgebruikt van wat wij hadden begroot in het plan, dus we moesten na goedkeuring van de verantwoording het ongebruikte deel terugstorten.

Leven na de afsluiting van het projectplan was gevuld met een privé plan wat door de afsluiting doorgang kon vinden.

Ondanks de tegenslagen, was het toch een mooi projectjaar, waarin we een aantal van onze ideeën mochten verwezenlijken.

Daarnaast zijn we gaan evalueren wat, waar en hoe het precies is misgegaan en zijn we daaraan gaan werken.

Basis - Handboek:

Tijdens het projectjaar, maar vooral in de jaren erna, hebben we een aantal van onze activiteiten goed kunnen omschrijven op papier.

Met name de basisactiviteiten, zoals de PeerSupportGroep en PeerSupportCreatief, waren voorheen altijd vrij summier beschreven, waardoor een overdracht vaak lastig was, maar wat ons daardoor wel vrijheid gaf om te experimenteren in de ontstane vrije ruimte.

Toen we een verandering in ons aanbod kregen, was het helemaal belangrijk om ze uit te schrijven en te omschrijven als producten. Hierdoor zijn ze inmiddels onderdeel geworden van ons handboek en kunnen we, als we erom gevraagd worden door een andere organisatie of als we weer de activiteiten opstarten, deze op een goede manier implementeren.

Ons handboek is onderdeel van onze basis.

Basis - ruimte online en fysiek:

Naast de activiteiten, heb je natuurlijk ook een plek nodig, een ruimte, een pand, waar je de activiteiten kan aanbieden. En ondanks dat we vanaf het begin een fysieke plek hadden, was dit een tijdelijke oplossing. We wisten toen we daar startten met ons aanbod, dat we na 3 maanden een andere locatie moesten hebben.

Het belang van een plek is ten slotte cruciaal om je aanbod aan te bieden.

Helaas konden we geen geschikte plek vinden, waardoor we uit weken naar een online ruimte. Aangezien we een connectie hadden met de VeerKrachtCentrale, mochten we gebruik maken van hun online zoomruimte. Dat leek, omdat het een tijdelijke oplossing betrof, zeer geschikt. We konden daardoor ons aanbod toch blijven aanbieden en zijn we landelijk beter te bereiken.

Helaas kregen we overlappende afspraken, waardoor onze activiteit het onderspit delfde en miste we toch het face-to-face gesprek.

We besloten daarom onze activiteiten, die online gingen, via Meet van Google aan te bieden. Dat bleek 1 van de vaste oplossingen te zijn.

De zoektocht naar een fysieke locatie bleef echter doorgaan. We bleven in de tussentijd om ons heen kijken en hebben een tijdje in een wijkhuis in Vlaardingen een deel van ons aanbod gedraaid. Dit liep echter ook af voor het einde van het projectjaar.

Aangezien het project afliep, waren we niet meer aan Schiedam eo gebonden. Tot op de dag vandaag hebben we geen fysieke locatie kunnen vinden, waardoor we ook naar andere opties aan het kijken zijn, zoals samenwerkingen met onze collega's van de community en daarbuiten. En door bepaalde activiteiten buiten aan te bieden, zoals bv een PSF stiltewandeling.

Communicatie:

Communicatie met duidelijke afspraken, waarbij afspraken ook worden nagekomen, is iets wat ook belangrijk is, als je met andere partijen aan het samenwerken bent. Als dat niet zo is, dan is het beter om afscheid van elkaar te nemen.

Dat klinkt hard, maar je wilt ten slotte dat de activiteiten die je aanbied doorgang blijven vinden voor je deelnemers. Dat kan alleen als gemaakte afspraken worden nagekomen.

Netwerk:

Dit geldt ook voor je netwerk. Als je geen klankbord hebt, hetzij een coach of een peer, kan het heel alleen voelen. Steun voelen en ervaren is erg belangrijk voor het gehele proces. Natuurlijk kan je, indien je die tot je beschikking hebt de personen die het bestuur alsook de raad van advies vormen als klankbord inzetten. Ik heb ook veel gehad aan de kennisdagen, waarbij de community samenkam en waar ik workshops kon volgen, die soms zeer passend waren.

Basis - Bestuur en Raad van Advies:

De afgelopen 1,5 tot 2 jaar heeft een aspirant bestuurslid naast mij als bestuurslid gezeten. De reden waarom hij niet direct tot bestuur kon toetreden, was omdat er een aantal zaken waren die eerst opgelost moesten worden. Deze zijn inmiddels opgelost en daarom zal hij in januari 2025 officieel toetreden tot het bestuur.

In de tussentijd heeft hij zich verdienstelijk gemaakt, waardoor ik alle vertrouwen erin heb dat hij een passend bestuurslid zal zijn.

We blijven daarnaast actief zoeken naar een 3e bestuurslid, alsook naar leden voor onze raad van advies/toezicht.

Nieuwe projecten:

De afgelopen jaren hebben we bewust geen nieuwe projecten op ons genomen, ook al waren er ideeën genoeg en ligt er zelfs een plan klaar, en hebben we vooral veel met verschillende partijen gepraat en deelgenomen binnen andere herstelinitiatieven.

Maar ook hebben we deelgenomen aan de resterende kennisdagen, waarbij we soms een actieve rol hadden en hebben. Dit is omdat ik geloof dat ondanks dat we gestopt zijn met ons project, we toch een actieve bijdrage kunnen leveren aan onze community. Zowel halen als brengen.

Dromen:

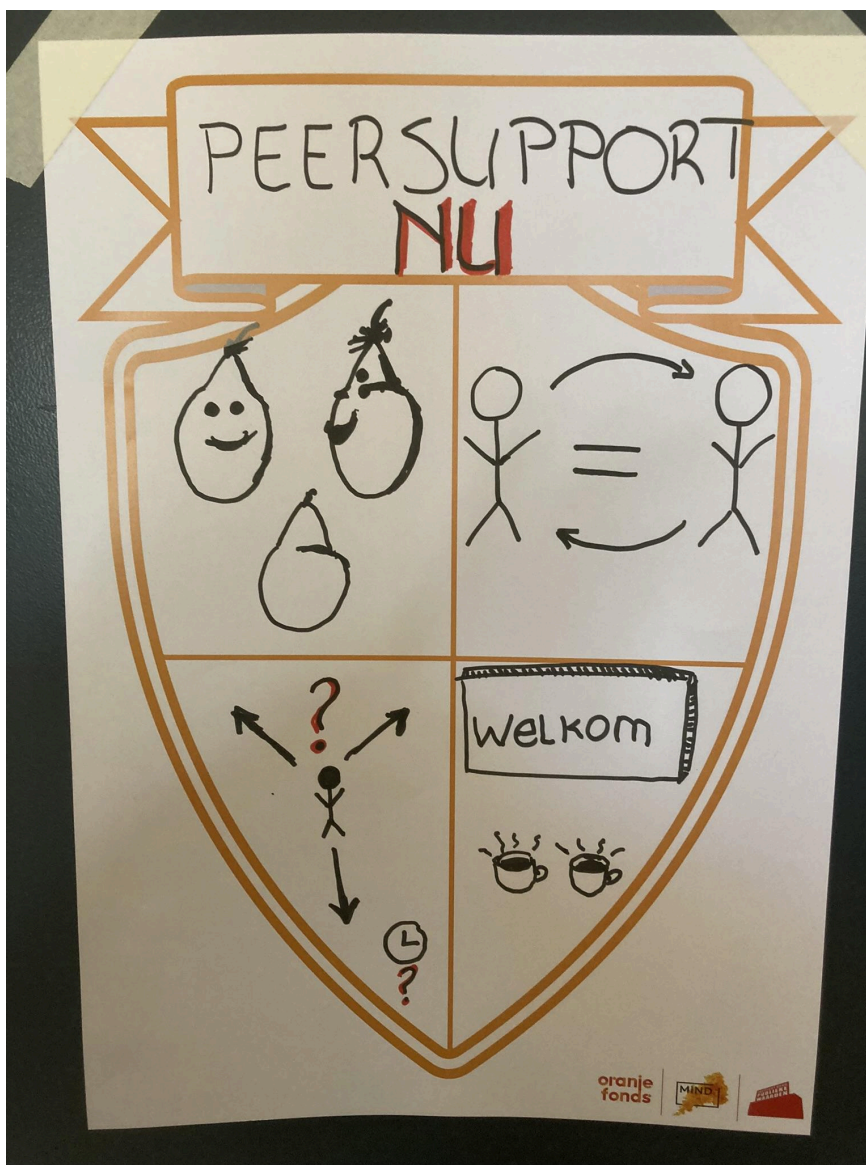
Ik droom nog steeds dat wij bij een volgend project, we wel het volledige programma mogen deelnemen en waar we met de ervaringskennis die we nu hebben opgedaan het wel succesvol naar een volgend niveau mogen trekken.

Voor de community, hoop ik dat we mogen verder gaan op deze manier. Het inspireert om elkaar te spreken, workshops met elkaar te doen, kennis tot ons te nemen, maar het helpt ons ook op momenten dat het even niet goed gaat.

Tot slot een zeer op ons toepasbare quote, vanuit de allereerste leergang maatschappelijk ondernemen, toegepast op onze situatie:

Helaas liep het allemaal niet naar wat onze verwachtingen waren en moesten we na een jaar stoppen met dit project. Enorm jammer, maar superleerzaam!

Het was een experiment, wat lukte, want het project mislukte.

Ons wapenschild, wat we gemaakt hebben tijdens de 1e kennisdag.

Contactgegevens Stichting PeerSupportProjecten

Stichting PeerSupportProjecten
www.peersupport.nu : omdat je soms NU peersupport nodig hebt...

Algemeen emailadres:
info@peersupport.nu

Voor projecten:
projecten@peersupport.nu

Bestuur:
bestuur@peersupport.nu

Raad van Advies/Toezicht:
rva@peersupport.nu

Caro(lien) Jansen:
carolien@peersupport.nu
+316-300 938 90

KvKnr: 85048771
RSIN: 863487592
BTWnr: NL863487592B01

Voor donaties en andere giften:
NL98BUNQ2069971317
of via bunq.me/PeerPot